

[Annette Just]

mo for Europa. Vi kan se, at dér har man mulighed for at hjælpe resten af Europa op til den velstand, vi selv er så stolte af, men vi ønsker ikke, at EF skal blive nogen militærpolitisk supermagt. Danmark må hindre, at Vestunionen danner en EF-hær. Vi har NATO, og vi er stolte af NATO, der har fungeret og har en fordel, som Vestunionen i hvert fald ikke har, nemlig at det har USA og Canada i ryggen, og det er vi helt ærligt rigtig tilfreds med. Men når SF begynder at diskutere, om CSCE, altså sikkerhed og samarbejde i Europa, skulle have en højere prioritet, må jeg sige, at det har det, vi arbejder på det om ikke daglig så i hvert fald, som udenrigsministeren sagde, fra den spæde start på at give CSCE mere arbejde.

Så vil jeg springe ned til Europa-Parlamentet, som så mange siger om, at det ikke har fået nok at skulle have sagt. Fremskridtspartiets oprigtige mening, og den har vi sagt hele tiden som kommentar til alle memorandaene, er, at Europa-Parlamentet skal koncentrere sig om det, som det er bedst til, nemlig at kontrollere Kommissionen. Det skal kontrollere EF's udgifter og alle disse tilskudsordninger; det er milliarder af ecu, man taler om. Så skal vi for alt i verden forhindre, at Europa-Parlamentet, Kommissionen eller andre begynder at blive nye skatteindkrævere, for det ligger også i unionstraktaten, at der nu bliver mulighed for, at man kan lægge nye skatter på EF-borgere. Jeg er ligeglad med, om man kalder det miljøafgifter eller siger, at det er, fordi vi har et velfærdssamfund, at vi skal betale ekstra til de andre.

Kommunismen tvang Sovjet til kommando-økonomi. Et flertal i dette Folketing vil nu tvinge EF til det, og så gør man det tilmed frivilligt. Jeg er lidt rystet. Jeg er med på, at Socialdemokratiet har solgt Danmarks suverænitet for en pose linser kaldet sommerhusreglen, for det var betingelsen, da man sagde, at man skulle sige ja eller nej, at den danske sommerhusregel kom med. Jeg synes, det var flovt. Når man har fulgt forløbet af unionstilblivelsen, står man tilbage med en flov smag af protektionisme, socialisme og bureaukrati.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Fru Annette Just fremstillede sagen, så man kunne få det indtryk, at det, der er aftalt i trak-

taten om Den Europæiske Union, skulle vanskeliggøre det for de nordiske lande at blive medlem, hvis Danmark tiltrådte den. Det forholder sig modsat, og de nordiske lande har sammen med andre EF-lande i øvrigt hilst det velkommen. Jeg tror faktisk, at de hellere ville være medlem af Den Europæiske Union end af det EF, vi kender i dag, fordi de ligesom os andre føler, at det bliver et bedre EF i et åbent Europa, hvis denne traktat bliver godkendt. Må jeg minde fru Annette Just om, at den 10.-11. december 1991 holdt EFTA-landene et møde, og ministrene udsendte en erklæring fra dette møde, hvori de hilste den historiske aftale om en økonomisk, monetær og politisk union, der blev nået af Det Europæiske Råd i Maastricht, velkommen. Ministrene havde den opfattelse, at resultaterne var afgørende for den fortsatte udvikling af et tættere europæisk samarbejde, og at de ville forstærke relationerne mellem EF og EFTA. Det har jeg svært ved at udlægge som en afstandtagen fra resultatet; jeg mener faktisk, det er det omvendte.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg har også set den pressemeddelelse, som de nordiske ministre sendte ud, hvor de hilste velkommen, at man var færdig med 1½ års arbejde – det tror da pokker, undskyld – for de nordiske ministre vidste lige så godt, som vi gjorde, at der ikke blev indgået én eneste aftale, før konferencen var færdig, og derfor var de glade for, at den blev færdig.

Jeg tror ikke, at de nordiske ministre ville være det mindste kede af, at det var det indre marked, som de kunne få en økonomisk fordel af at komme med i, frem for en union, som de kommer til at betale stort til.

Det hænder altså også, at vi i Fremskridtspartiet taler med andre nordiske lande, og det er absolut vores indtryk, at hvis de overhovedet så nogen mulighed for at kunne – om jeg så må sige – nøjes med det indre marked, ville de meget gerne det.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg taler også med partier i de nordiske lande og lytter til, hvad der siges i de andre nordiske lande, og noget af det, der har interesseret